

tunc Sacramento ritè administrando deef-
set, supremà id autoritate repararetur;
ac proinde in communem regulam recide-
retur, cum maximè ab illa recessum esset.
Quòd autem in præfenti quæstionis statu
id certum ponatur, nimirum Apostolos spe-
ciali hujus revelationis instinctu præscrip-
tam hanc à Jesu Christo formulam im-
mutasse, id tanquam nullo assertum argu-
mento vix ac ne vix quidem conceditur.

Quòd ad versè opinioni persuadendè plu-
rimùm contulerit, illud in causa fuisse re-
putamus, nimirum hujus opinionis asser-
torem se præbuisse S. Ambrosium, cujus
autoritate dictum suum confirmat Nico-
laus I. in Epist. ad Bulgaros, Beda, S.
Bernardus, Concilia Forojulienfè, & Ni-
macenfè, alique plures Theologi de Scho-
la. An verò S. Ambrosius id asseruerit,
quòd illis persuasum est, nimirum Baptis-
mum sub Jesu Christi invocatione tantùm
ministratum fuisse, id maximè ambiguum
& incestum; quare, si aliam fuisse S. Doctò-
ris mentem demonstraverimus, quòd opi-
nio ista asseratur, nihil erit. His autem
persuademur, nunquam S. Doctorem in-
hanc sententiam concessisse.

I. Docet non semel, Baptismi meritum
nullum esse, nisi sub expressa Personarum
Sanctissimæ Trinitatis, & aperta ejusdem
Trinitatis confessione ministraretur (s). Fi-
de equidem Jesu Christi instructus est Ca-
thecumenus, cujus se nomine in fronte
obsignat; sed veniam criminum nullam ob-
tinebit, nisi Baptismo in nomine Patris,
& Filii, & Spiritus Sancti initietur. Do-
cet alibi, Sacramenta iniquorum, id est Hæ-
reticorum, qui in nomine Patris, & Filii,
& Spiritus Sancti non tingunt, nec ablu-
re, nec languorem sanare, sed inquinare
plurimùm initiatos; quòd cum Patrum do-
ctrina (t), docentium Hæreticos illos ad
Ecclesiam redeuntes novo tingendos esse
Baptismate, congruit.

II. S. Ambrosius in Opere laudato du-
cem secutus est, juxta familiarem sibi mo-
rem, S. Basilium (u) in suo Libro de Spiri-
tu Sancto. Porro S. Basilium trium Perso-
narum SS. Trinitatis invocationem necessa-
riam esse tenuit, asseruitque; fufius enim
demonstrat, oportere Sancti Spiritus Perso-
nam exprimi, quòd Divinæ Christi jus-
tioni fiat satis, edicentis ministrari Baptis-
mum in nomine Patris, & Filii, & Spi-
ritus Sancti. Addit, nemini mirum vide-
ri debuisse, si Apostolus de Baptismo agens
non rard omisissè Patris, & Spiritus Sancti
mentionem, solius Filii meminerit; ut in
illo Galat. 3. 27. *Quicumque in Christo ba-
ptizati estis, Christum induistis*; & Rom. 6.
3. *Quicumque baptizati sumus in Christo, in
morte ipsius baptizati sumus*. Namque, ait
ille de Spir. S. c. 12. sub una nominis Jesu
Christi invocatione totius pariter SS. Trini-
tatis Fidem profiteremur; insinuat enim
Pater qui unxit, Filius qui unctus est, &
Spiritus Sanctus qui unctio ipsa censendus
est. Hæc S. Doctòr ex S. Irenæo adapta-
verat (x); *In nomine Christi comprehendit-
tur, & ipse qui unxit, & ipse qui unctus
est, & ipsa unctio in qua unctus est.*

s Ambros. de
Myler. c. 4. n.
20. Nisi bapti-
zatus fuerit
in nomine Pa-
tris, & Filii,
& Spiritus
Sancti, remis-
sionem non po-
test accipere
peccatorum,
nec spiritualis
gratia munus
habere. Vide
& in Luc. 1.
8. n. 67. &
Autor. Lib.
de Sacram. l.
2. c. 5. & 7.
i Aug. passim
in Donatist.
Optat. Mile-
vit. Facund.
Hermian Alit.
Arelat. Con-
cil. c. 8.
ii Basl. de
Spir. S. c. 10.
11. 12. & lib.
5. cont. Eu-
nom. c. 3.

x Iren. l. 3. c.
20. seu cap.
18. nov. edit.
Paris.

Observat deinde S. Basilus ibid. in aliis
Scripturæ locis unius tantùm Spiritus San-
cti mentionem occurrere; ut in illo 1. Cor.
12. 13. *Omnes nos in unum corpus baptiza-
ti sumus in uno Spiritu*. Et Christus in
Act. 1. 5. *Por autem baptizabimini Spiritu
Sancto*. Non est autem ita reputandum,
ait S. Doctòr, Baptismum sub una Sancti
Spiritus invocatione præcipi; ratum est
enim habendum, quòd traditione recipi-
mus. Qui nos sanguine suo redemit, id no-
bis concessit, ut Sacramento renovationis
exicipiendo pares essemus; quò nempe Sa-
cramento mira, & salutaria præstantur;
ita tamen, ut neque adimendum illi quic-
quam fuerit, nec addendum, absque eo
quòd ab æternâ vitâ excidatur. Quare si San-
ctum Spiritum à Patre Filioque sejungere
perniciosum est baptizanti, & baptizato
inutile, nemo id sibi licitum præsumet,
ut tres invicem dissociet.

III. Sed in exameni revocemus locum S.
Ambrosii, in quo totius controversiæ car-
do. Observat ille, tinctos Baptismo S. Joan-
nis Sacramentum Baptismi nullum recep-
sisse; neque enim sub invocatione nominis
Jesu Christi, nec in fide pariter Sancti Spi-
ritus initiati fuissent. Novo sunt igitur,
ait ille, Baptismate abluti in nomine Jesu
Christi, quanquam iteratò Sacramentum
non receperunt; primus quippe Baptismus
perinde habebatur, ac si nullus fuisset,
unum enim tantùm, & singulare recepit
Ecclesia. Ubi autem Baptismus perfectus
non est, perinde habetur, ac si nullus es-
set. Plenum autem est, ait, Sacramentum,
si Patrem, & Filium, & Spiritum San-
ctum fatearis. Non hic agit de invoca-
tione trium Personarum à Ministro Baptis-
mi factâ, sed de professione Fidei, quam
Baptismate initiandus præmittit. Addit
deinde S. Doctòr, eum, qui unam Trini-
tatis Personam negaverit, universum Trini-
tatis Mysterium evertere; & vicissim qui
verbis suis unam tantùm exprimit, non
negat tamen Patris, Filii, & Spiritus San-
cti veritatem, plenum, & perfectum reci-
pere Baptismi Sacramentum: Ita, subdit,
quamvis Patrem, & Filium, & Spiritum
dicas, & aut Patris, aut Filii, aut Spi-
ritus Sancti minuas potestatem, vacuum est
omne Mysterium.

Sermonem hic esse S. Doctòri non de
Ministro Sacramentum conferente, sed de
susceptore ejusdem Sacramenti, sicut non
de verbis à baptizante pronuntiandis, sed
de fide baptizati, apertissimè constat. Præ-
posterè itaque ex illa S. Doctòris autori-
tate inferendum sibi aliqui susceperunt,
Baptismum sub invocatione tantùm unius
è Trinitate olim valuisse, & nunc etiam,
si fortè ministraretur, ratum assertumque
reputandum esse; quòd scilicet uterque
minister nempe & susceptor, sub unius Per-
sonæ nomine totius SS. Trinitatis essentiam
profiterentur.

Ambigua sunt, quæ ex Authore Operis
adversus reiterantes Baptismum laudantur.
Adstruit ille quidem luculenter, Sacramen-
tum ministrari oportere, juxta inviolabilem
Ecclesiæ Disciplinam, in nomine Patris, &
Fi.

Filii, & Spiritus S. Sed non ita apertis ver-
bis demonstrat, an extra Ecclesiam Hæreti-
ci in nomine Jesu Christi baptizarent.
Profectò si in ea fuit persuasione, Sacra-
mentum ita collatum ratum haberi debuif-
se & assertum, falli nos Scriptorem illum
ultrò profitebimur.

S. Hilarius id tantùm observat, nimi-
rum aliquid esse repugnans inter verba Je-
su Christi: *Euntes baptizate omnes gentes in
nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti*,
& illud Actum: *Baptizetur unusquisque
vestrum in nomine Jesu Christi*. Quæ pos-
sirent verba, si ad literam attendantur,
insinuare fatetur, Apostolos aliter mini-
strasse Sacramentum, quam quòd Jesus
Christus præscriperat. Nunquam tamen,
prodit S. Doctòr eâ se teneri persuasione; ne-
que, an crederet aliam institui posse ratio-
nem, quam quæ indicatur, repugnantibus
hiscè Textibus conciliandis.

Cùm tandem neque textus Actuum Apo-
stolorum apertissimè prodant, ministratum
ab Apostolis Baptismum sub expressa tan-
tummodo Jesu Christi invocatione; cùm

S. Ambrosii autoritati alius fuerit, quàm
qui à pluribus credebatur, sensus: cùm
Scriptorum & Conciliorum opinio, quæ va-
lere dicit Baptismum sub unius tantùm Per-
sonæ SS. Trinitatis invocatione, errore quo-
dam facti innitatur, & præpostere acce-
ptâ S. Ambrosii autoritate, illud jure
meritoque nobis est statuendum cum S.
Joanne Damasceno [y]: *In nomine Chri-
sti baptizari nihil aliud indicat, quàm in
eum credendo salutiferâ aquâ tingi. Fieri
autem non potest, ut in Christum creda-
mus, nisi Patris, & Filii & Spiritus San-
cti confessione imbuti atque instituti sumus*.
Inde etiam consequitur, Baptismum in no-
mine Jesu Christi nec fidem trium Perso-
narum SS. Trinitatis, quia nec expressam
trium illarum per ministrum Sacramenti
invocationem excludere. Baptismus itaque
in nomine tantùm Jesu Christi collatus
non illegitimus tantùm, sed malus, inutilis
statuendus est; quemadmodum ex con-
sensu Doctissimorum omnium, qui de hoc
argumento scripserunt, apertissimè con-
stat (z).

y De Fide Or-
thod. l. 4. c. 10.

z Bellarm. de
Sacram. Bapt.
l. 1. c. 3. Est. in
4. Sent. dist.
3. §. 5. Nat.
Alex. sac. 3.
Dissert. 13.
Not. 6. in nov.
Edit. Ambros.
l. 1. de Spiritu
Sancto c. 4.
Harduin. de
Bapt. in no-
mine Christi.
Martenne de
antiqu. Eccl.
Ritib. Mabil-
lon. Not. in
Ep. Bern. 403.
nova edit.

DISSERTATIO IN ELECTIONEM PER SORTES.

Sortium usum approbare videtur
illud Salomonis Prover. 16. 33.
*Sortes mittuntur in sinum; sed
à Domino temperantur*. Cùm ita-
que certum inde voluntatis
Dominicæ indicium capiendum
esse reputaretur, datum sibi omnes arbitra-
bantur, ut quoties nulla alia discernende
veritatis ratio succurreret, ad sortes con-
fugerent. Ita Domini jussu sortium arbi-
trio commissa est electio primi Regis Israe-
litarum (a). Quamquam Josue Dei Spiri-
tu afficeretur, quamquam Jacob (b), & post
ipsum Moyses (c), non obscure designa-
sent certum singulis Israelis Tribubus desi-
gnandum locum; per sortes tamen totius
regionis in Tribus divisio facta est, ut li-
tibus & seditionibus ansa omnis tolleretur
(d). Cùm David redigendum ordi-
nem Familiarum Sacerdotialium, & mune-
rum à singulis in Templo præstandorum
suscepisset, ne quid invidiæ, & murmu-
ris in tanto rerum molimine nasceretur,
quem singulæ inter se locum tenerent, per
sortes determinatum est (e). Idem ser-
vatum in dirigendis classibus Levitarum,
Musicorum, & Janitorum (f). Cùm tan-
dem hebdomadâ incunte classes Sacerdo-
tum, & Levitarum juxta constitutum fa-
miliarum ordinem ad Templum ministra-
tæ venissent, sortitò eligebatur quicum-
que in Altari aureo thymiama adoleret;
qui sacrificium offerret diurnum; qui tan-
dem cætera Templi officia præstaret (g).
Zachariæ Patri S. Joannis Baptistæ forti-
Dissert. Calmet Tom. II.

tò contigit, ut adoleret incensum coram
Domino, cui muneri in Sancto vacanti
Angelus Domini obviam factus est (h).
Pro hac itaque solemnè Synagoga & Sa-
cerdotii legalis disciplinâ, creduntur Apo-
stoli in electione S. Matthiæ sortes adhi-
buisse (i): *Ne Apostoli electio à mandato
discrepare Legis veteris videretur*, ait S.
Ambrosius in Luc. 1. num. 23. & alii post
ipsum. In postrema Urbis obsidione Ze-
lotæ, authore Josepho De Bello 1. 4. c. 5.
Summi Sacerdotii dignitatem Phannæ
cuidam, cui sortitò accidit, contulerunt;
quem constituendi per sortes Pontifices mo-
rem vetustissimum in gente sua fuisse vendi-
tabant. Sed falli illos constat; nullum enim
extat exemplum Sacerdotum Hebræorum,
quorum electio à sortibus peteretur. Aa-
ron expressâ Dei voluntate selectus est,
ut Sacerdotio fungeretur; cui pariter
dignitas divino prodigio in seditione Co-
re asserata est (k). Post ipsum, Summum
Sacerdotium nunquam aliunde petitum,
quàm ex familia ejusdem Aaronis; serva-
tumque id non interruptâ successione ex
patre in filium, usque ad Antiochum Epi-
phanem (l); translatumque deinde in fami-
liam Asmonæorum, tandiu apud illos man-
sit, quandiu eo ab Herode Magno, ordine
successionis immutato, arbitrarium & pro
Regis voluntate datum receptumque Sa-
cerdotium non efficeretur. Post Herodem
usque ad Urbis & Templi everfionem per
Romanos, conferendi Sacerdotii autoritas
penes Romanorum Præfectos, sive gentis
X 2 Prin.

h Luc. 1. 9.

i Act. 1. 26.

k Num. 17. 8.

l Joseph. An-
tiqu. l. 20. c. 8.
pag. 700.

a 1. Reg. 10.
20.
b Gen. 49.
c Deut. 33.

d Prov. 18. 18.
Contradictio-
nes comprimit
sortes, & inter-
potentes quo-
que judicat.
e 1. Par. 24. 5.
7. 31.
f 1. Par. 25. 8.
9.

g 1. Par. 26.
53. 14.